

Ej, zakaj? . . .

Ej, zakaj nocojšnjo noč
Je tako svetlo,
Zvezdice obsevajo
Radostno nebo.
Angelci na zemljici
Pesmice pojó? —

Ah, nocojšnjo sveto noč
Krist se je rodil,
Ah, na trdi stamici
Se je zasolzil,
Ah, zato, da Evin rod
Kdaj bi srečen bil . . .

Aleksij Ivanov.

V božični noči.

Božična noč . . .
Iz tihih koč glasi se spev
Nedolžnih duš ubran odmev:
„Oj sveta noč!“ . . .

Nad zemeljskih glasov radost
Oznanja zemlji vsej novost,
Da se rodil je Rešenik,
Naš učenik in naš vodnik . . .

Nebesni žar —
Kot daljne sreče mili svit
Nad zemljo je nocoj razlit. —

Božična sveta plava noč
Krog razsvetljenih, revnih koč
Zemljanom mir donašajoč.

Saturnin.

Zapeljiva senčica.

Hribček zelen v kotu
Naredili smo,
Lip po njih košatih
Zasadili smo.

Senčica jih vabi:
„Sedi . . . odpočij!
Šaj menda nikamor
Se ti ne mudi.“

Semintja po hribčku
Steze vodijo,
Da po njih pastirčki
Varno hodijo . . .

„Senčica, ne morem;
K hlevcu v dol hitim,
Da tam božje Dete
Molim in častim.“

Marijan.

Materina ljubezen.

Smeji se, smeji, bukev vesela,
Božič se v gozdu budi,
Sveta noč plóve tino nad poljem,
Zvonček po vasi zveni . . .

Sveta noč čuje majkine vzdih,
Skлоне se tiho do nje:
„Sin tvoj predragi, žalostna majka,
Vrača iz dalje se že.“

Ali tam v koči, kočici borni
Majka se siva solzi:
„Vrni se, vrni mi, sin izgubljeni,
Majka ti vse odpusti!“

Majka otere solze kristalne
In se sladko zasmeji: —
Ljubijeni sin se ji vrača iz dalje
In ji v naročej hiti . . .

Zvonimir.